

Η Δημοκρατία τίμησε τους νεκρούς του Πολυτεχνείου... ...προσπαθώντας να προσθέσει

μερικούς ακόμα

Πριν ακόμα ξεκινήσει η πορεία της 17 Νοέμβρη δεκάδες άτομα προσήχθησαν στην κρατική Ασφάλεια ως «ύποπτοι»...ύποπτοι να χαλάσουν τη γιορτούλα της δημοκρατίας. Μια γιορτή που διατηρεί το μύθο μίας ελεύθερης και ισότιμης κοινωνίας από το '73 και μετά. Η τρομοκρατία συνεχίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας. Οι χιλιάδες πάνοπλοι μπάτσοι που είχαν καταλάβει το κέντρο της Αθήνας δεν περίμεναν ούτε καν αφορμή για να επιτεθούν. Μόλις το μπλοκ των αντιεξουσιαστών και αναρχικών έφτασε στη Ρηγίλλης δέχτηκε απρόκλητη επίθεση από τις δυνάμεις καταστολής που κορυφώθηκε στο ύψος του Hilton. Οι εντολές που ακούστηκαν από τους διοικητές των ΜΑΤάδων ήταν σαφείς: «βαράτε τους στα κεφάλια». Από ό,τι φάνηκε, και τα μέλη της ΠΑΣΠ ακολούθησαν τις ίδιες εντολές. Όσοι ξέφυγαν από το μένος της αστυνομίας έπεσαν πάνω σε κρानοπαλουκοφόρους πρασινοφρουρούς που ξυλοφόρτωσαν αδιακρίτως διαδηλωτές, με αποτέλεσμα ένας διαδηλωτής παραλίγο να χάσει τη ζωή του. Αντίστοιχα περιστατικά άγριας καταστολής έλαβαν χώρα και στη Θεσσαλονίκη. Χαρακτηριστική περίπτωση ο ξυλοδαρμός από ασφαλίτες ενός Κύπριου φοιτητή ο οποίος έλαχε υπερπροβολής από τα ΜΜΕ λόγω καθαρής τύχης...λόγω της ιδιότητάς του και των θεαματικών στιγμιότυπων που κατέγραψε η κάμερα

Τα μέσα μαζικής εξημέρωσης οργίασαν σε ένα παράλογο κυνήγι υπευθύνων «ξαφνιασμένα» από τη «σκληρότητα των αστυνομικών οργάνων». Χωρίς πάντα να ξεχνάνε το θεσμικό τους ρόλο (τσιράκια του κράτους και της εξουσίας) κατέκριναν με σθένος αυτό το «μεμονωμένο» περιστατικό ξυλοδαρμού αμελώντας σχολαστικά όλα τα γεγονότα βίαιης καταστολής που συμβαίνουν καθημερινά.

Λίγα πράγματα άλλαξαν το '74. Ο στρατός έγινε αστυνομία, η καταστολή πιο εκλεπτυσμένη και ο ρόλος τους παρέμεινε ο ίδιος. Η προστασία μιας κοινωνίας που χτίζεται καθημερινά πάνω στην εκμετάλλευση και την καταπίεση. Στους δεκάδες νεκρούς του Πολυτεχνείου προστέθηκαν οι νεκροί κοινωνικοί αγωνιστές της Μεταπολίτευσης. Ο Κουμής, η Κανελοπούλου, ο Καλτεζάς, ο Τσουτσουβής, ο Πρέκας, ο Μαρίνος, ο Τεμπονέρας και πολλοί άλλοι δείχνουν ότι η εξουσία παραμένει απάνθρωπη και εκδικητική.

Οι όροι του παιχνιδιού στις μέρες μας αλλάζουν και μάλιστα από τα πάνω. Η όξυνση της εκμετάλλευσης και η διάλυση κάθε ψευδαίσθησης «Κράτους-Δικαίου» οδηγούν αναπόφευκτα την κυριαρχία στην δημιουργία ενός αστυνομικού κράτους. Από την απόσπαση της συναίνεσης με την πειθώ περνάμε στην διάχυση του φόβου. Κάμερες, παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών, σκούπες σε μετανάστες, τρομοϋστερία, βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα, ένστολοι φρουροί σε κάθε γωνιά της πόλης, δημοτόμπατσοι, σεκιουριτάδες συνθέτουν το μοντέρνο σκηνικό τρόμου. Από όλα αυτά δεν μπορεί να λείπει η μεθοδευμένη καταστολή του «εσωτερικού εχθρού». Των κομματιών δηλαδή εκείνων που συνεχίζουν να τραγουδούν ακόμα, μες στην επέλαση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, ένα τραγούδι δημιουργικής καταστροφής, να αντιστέκονται έξω από κομματικά επιτελεία, θεσμικούς φορείς και διαχειριστές της κοινωνικής οργής. Η μεθόδευση αυτή κινείται τόσο σε νομικό επίπεδο με τη ψήφιση τρομονόμων και σε κατασταλτικό με τις δεκάδες διώξεις και μακρόχρονες προφυλακίσεις εξεγερμένων με αστεία κατηγορητήρια όσο και σε ιδεολογικό-επικοινωνιακό επίπεδο με τους δημοσιογράφους-παπαγαλάκια της αστυνομίας και την προσπάθεια δαιμονοποίησης και ποινικοποίησης του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου.

**Όσο μας φράζετε το δρόμο για την ελευθερία θα μας βρίσκετε μπροστά σας
Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια δεν καταστέλλεται, δε φυλακίζεται**

ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Αυτοδιαχειριζόμενο Στεκι Πολυτεχνείου

**για συμμετοχή στην πορεία ενάντια στην κρατική καταστολή στις 6μμ
στα Προπύλαια**

**Ανοιχτή συνέλευση της Κατάληψης την Δευτέρα 26/11 στις 4μμ στην
Πρυτανεία**